

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

για το ΜΕΤΩΠΟ της εκπαιδευτικής ανασυγκρότησης και της κοινωνικής ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Η μαχόμενη εκπαίδευση, φραγμός στον κοινωνικό εκφασισμό

20/10/2018

Προχτές στο Ωραιόκαστρο, στη Λαμία και στο Πέραμα, χτες στη Χίο και στο Σκούταρι Σερρών, η προσπάθεια εκφασισμού της σχολικής ζωής παίρνει χρόνο με το χρόνο νέες διαστάσεις που δεν απασχολούν στην πραγματική πολιτική τους έκταση ούτε το Υπουργείο Παιδείας αλλά, δυστυχώς, ούτε και τη ΔΟΕ. Τι σήμα δίνει η Κυβέρνηση στην ακροδεξιά ατζέντα και στα ξενοφοβικά στερεότυπα, όταν στοιβάζει μετανάστες και μικρά παιδιά σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, φτιάχνει απογευματινά "σχολεία"- γκέτο μόνο για προσφυγόπουλα κι ενισχύει όλο το αντιδραστικό πλαίσιο καθημερινής ιδεολογικής επιβολής και φρονητισμού στο δημόσιο σχολείο; Ποια πολιτική, αν όχι αυτή που χαϊδεύει και συνομιλεί με τους σκοταδιστικούς κύκλους για τα προγράμματα σπουδών, σέρνει σήμερα στον εισαγγελέα για ανάκριση Διευθυντές σχολείων του Αγρινίου για το τι διδάσκεται στα δημόσια σχολεία; Πώς να ερμηνεύσει κανείς την άρνηση της Ομοσπονδίας να στηλιτεύσει την πλειοψηφία της ΕΛΜΕ Λέσβου, που κλείνει το μάτι στη μισαλλοδοξία και τη ρατσιστική ρητορική παρουσιάζοντας μαθητές ως "λαθραίους"; Ποια αντανakλαστικά χαϊδεύει το συνδικάτο, όταν αρνείται μια καθαρή τοποθέτηση για το δικαίωμα όλων των παιδιών να είναι στο σχολείο, χωρίς όρους και προϋποθέσεις;

Όπως καταγράφεται σε όλες τις περιπτώσεις ξενοφοβικών επεισοδίων, γονείς που διαμαρτυρόμενοι αρνούνται να στείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο μαζί με προσφυγόπουλα, ακολουθούν υποβολιμαίες ενέργειες συγκεκριμένων γονέων μελών ή υποστηρικτών φασιστικών και νεοναζιστικών οργανώσεων. Αυτές οι ρατσιστικές και μισαλλόδοξες αντιδράσεις καρποφορούν στο εύφορο έδαφος του εκφασισμού της ελληνικής καθημερινότητας που έχουν καλλιεργήσει, κυρίως εδώ και μια δεκαετία, οι μνημονιακές πολιτικές. Οι πολιτικές της λιτότητας, της ανέχειας των εργαζόμενων, της υποχρηματοδότησης της Δημόσιας Εκπαίδευσης αλλά και της απαξίωσής της. Η «άποψη» που λέει ότι για τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας υπαίτιοι είναι οι πρόσφυγες και οι ξένοι, καλλιεργείται συνάμα κι ενισχύεται και από ΜΜΕ που παίζουν

αντιδραστικό ρόλο, γιατί με δέθεν αντικειμενικό πρόσημο προβάλλουν ρατσιστικές και μισαλλόδοξες απόψεις, ενισχύοντας τις «αθώες ανησυχίες» - γονέων και μη.

Όμως, παρόλο που κατά καιρούς η ξενοφοβία παίρνει διαστάσεις στην ελληνική κοινωνία, το σχολικό περιβάλλον δείχνει αρκετές αντιστάσεις κι αυτό οφείλεται στη μεγάλη πλειοψηφία των εκπαιδευτικών- γι αυτό και το σχολείο έχει μπει επανειλημμένα στο στόχαστρο φασιστικών και νεοναζιστικών απόψεων και πρακτικών. Προσπαθώντας να καλλιεργήσουν ανύπαρκτους φόβους ή και να ενεργοποιήσουν υπαρκτές φοβίες των γονέων που έχουν αναμενόμενες ευαισθησίες για τα παιδιά τους, οι φασιστικές και νεοναζιστικές οργανώσεις προσπαθούν να στρέψουν αυτές τις ανησυχίες ενάντια στα προσφυγόπουλα και να επιβάλλουν την άποψή τους σε όσους εμπλέκονται με την εκπαίδευση, που δεν είναι άλλη από το "καθαρά σχολεία για την καθαρότητα της φυλής».

Μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα και τα γεγονότα που αυξάνονται, η πολιτεία όφειλε να είναι άτεγκτη, διαφυλάσσοντας και υπερασπίζοντας τον πανανθρώπινο και κοινωνικό ρόλο της εκπαίδευσης, το σχολείο των όλων και των ίσων, το σχολείο και την εκπαίδευση του ανθρωπισμού και της δημοκρατίας. Η Πολιτεία δια της Κυβέρνησης όφειλε να μπει φραγμός στη μισαλλοδοξία και το ρατσισμό, μην επιτρέποντας ανάλογες φωνές και πρακτικές να πλησιάσουν στο σχολείο. Αντί να ολιγωρεί ή να κωφεύει, δίνοντας την ευχέρεια στις φασιστικές στοχεύσεις και πρακτικές να δρουν ανενόχλητα και να αναπαράγονται, έχει υποχρέωση άμεσα - τώρα να ενισχύσει και να επεκτείνει τις εκπαιδευτικές δομές για την ένταξη όλων των παιδιών στο πρωινό σχολείο και όχι σε απογευματινά ή τμήματα γκέτο που καλλιεργούν και αναπαράγουν τα ξενοφοβικά στερεότυπα.

Ο ρόλος των εκπαιδευτικών είναι κρίσιμος στη διαφύλαξη των δημοκρατικών και ανθρωπιστικών αξιών της εκπαίδευσης, αλλά και της κοινωνίας γενικότερα. Από τους εκπαιδευτικούς και το εκπαιδευτικό κίνημα που έχουν παρακαταθήκες, από τους Συλλόγους Διδασκόντων κι από την συμπόρευση με το δημοκρατικό γονεϊκό κίνημα εξαρτάται η διαφύλαξη του σχολείου από τα φαινόμενα κοινωνικού εκφασισμού που πληθαίνουν.

Εκπαιδευτικοί και γονείς οφείλουμε να μην ανεχτούμε και να αντιταχθούμε στη μισσαλλοδοξία και το ρατσισμό, ώστε η βαρβαρότητα να μη βρει ρωγμές για να εισχωρήσει στο σχολείο. Με ενημερώσεις, πολιτιστικές δράσεις και εκδηλώσεις με συμμετοχή των ίδιων των αλλοδαπών, προσφύγων και μεταναστών, να σπάσουμε το φόβο και τις φοβίες! Να μπούμε φραγμός σε κάθε τι που απειλεί το καθολικό δικαίωμα στη μόρφωση, σε κάθε έναν που στοχοποιεί μαθητές, σε κάθε αντίληψη που διαιρεί και αποκλείει τα παιδιά, σε κάθε προσδοκία εκφασισμού του σχολείου! Τα πρωτοβάθμια εκπαιδευτικά σωματεία δεν έχουν άλλο δρόμο, από το να συνεχίσουν την σπουδαία δράση τους για το σχολείο των όλων των ίσων και των διαφορετικών, τη γραμμή αλληλεγγύης για κάθε λαό, τον αγώνα για αξιοπρεπή ζωή και εκπαίδευση για κάθε άνθρωπο και κάθε παιδί που ζει σε αυτή τη χώρα

Αυτή την υποχρέωση έχουν και οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, οφείλοντας όχι μόνο να καταγγείλουν κάθε ρατσιστική φωνή και πρακτική από όπου κι αν εκπορεύεται, πράγμα που έπρεπε ήδη με σαφή τρόπο να είχαν πράξει, αλλά και να συνταχθούν με τις διεκδικήσεις και τη δράση των πρωτοβάθμιων σωματείων, απομονώνοντας κάθε ρητορική που ανοίγει το δρόμο στην εκδήλωση φαινομένων εκφασισμού στο δημόσιο σχολείο.

Συνεχίζοντας αυτόν τον αγώνα, χαιρετίζουμε τη μαχόμενη εκπαίδευση κι όλη τη σχολική κοινότητα που με συλλογικότητα, αλληλεγγύη κι αποφασιστικότητα σε όλη τη χώρα μπαίνει φραγμός στα φαινόμενα σκοταδισμού, ρατσισμού, ξενοφοβίας και φασισμού κρατώντας ανοιχτό το σχολείο για όλα τα παιδιά και ζωντανή τη μάχη για την κοινωνική χειραφέτηση.